

[Madsen-Mygdal.]

Direktør Calløs Side i den sidste Tid, tale med lidt større Respekt.

Det er ikke rigtigt, som det ærede Medlem siger, at Forslaget er det Forslag, som Direktør Callø omtaler i sin Pjece, det er et helt andet Forslag; men der er det fælles, at der kommer Laanemidler ned til den sønderjydske Laanekasse til Opnaaelse af Akkordordning. Men der kommer ikke en Øre mere til Sønderjylland, end der forholdsvis kommer til det øvrige Land, i Erkendelse af, at nu er Trangen omtrent lige stor hele Landet over. Der er dog 2 Mill. Kr. til Raadighed for Landbrugsministeren til Efterfordeling. Da vil det vise sig, hvor der er mest Trang til Pengene, og de kan da sendes derhen. Skulde det vise sig, at der er større Trang i Sønderjylland end paa Øerne og i Nørrejylland, kan Pengene sendes derhen, hvor Trangen er. Ellers er de forskellige Landsdele, Sønderjylland indbefattet, finansielt ligestillede i det Forslag, vi har fremsat her.

Til Slut vil jeg endnu gerne sige til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, at det forekommer mig, det var en meget overlegen Omtale, han førte om Landbruget. Det forekommer mig ikke, at en Mand, der som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen tilhører et Parti, der saa langt vi er kommet hidtil, har modsat sig den økonomiske Tilpasning, som alene er vort Lands Redning, et Medlem, der staar i en Fagforeningspolitik, der jo ogsaa bestemt modsætter sig enhver Form for Tilpasning, har Berettigelse til at tale saa overlegent om det Landbrug, hvori Tilpasningen er fuldført, fordi det er umuligt at modsætte sig den, hvor Indtægterne er ikke blot gaaet ned, men i Øjeblikket, fordi Udgifterne er holdt oppe, er nede paa Nulpunktet, men som ikke desto mindre arbejder, som der vel ikke arbejdes i noget andet Erhverv.

Det forekommer mig ikke, at denne Overlegenhed er ganske paa sin Plads. Og heller ikke som Repræsentant for den sønderjydske Befolkning har jeg Indtrykket af at det ærede Medlem i Aften har været helt heldig. Jeg tror, det ærede Medlem skulde slaa lidt koldt Vand i Blodet og tænke nøjere over det, saa kan det være, at han vil finde, at saavel for Sønderjylland som for hele det øvrige Land indeholder den Ordning, her er foreslaet, saa mange gode Sider, at den er værd at gennemføre.

Men jeg beder nu kun om een Ting — jeg skal i øvrigt ikke forlænge Debatten —

at man fra Partiernes Side vil tage Stilling til denne Sag. Jeg tror ikke, det naas gennem store Debatter som dem, vi havde for 3 Aar siden, og som der paa en Maade er lagt op til her igen, jeg tror, det naas gennem et Udvalgsarbejde. Men jeg henstiller meget, at det bliver et hurtigt Udvalgsarbejde. Jeg kan paa mit Partis Vegne erklære, at vi er rede til naar som helst at gennemføre Lovforslaget, som det ligger her, men vi er selvfølgelig ogsaa rede til at gennemføre det med Ændringer, som vi finder kan være rimelige og berettigede. Vi beder kun om, at det, der skal ske i denne Sag, maa ske saa hurtigt, at Lovforslaget ikke bliver hængende, saaledes at det ikke kommer igennem, idet vi er af den Opfattelse, at det er baade rigtigt og forsvarligt, at en Haandsrækning gives til dem, der nu kæmper i Vandskorpen.

Olufson: Ogsaa jeg skal fatte mig ganske kort, jeg skal ikke paa dette sene Tidspunkt forlænge Debatten synderlig. Jeg nødes imidlertid til at gøre nogle faa Bemærkninger til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne.

Den ærede Ordfører sluttede med at sige, at Venstre var rede til at gennemføre dette Lovforslag naar som helst, og det tvivler jeg ikke om, naar de har forelagt det. Men hvis det samme Forslag var blevet stillet fra denne Plads for 3 Aar siden, da det ærede Medlem var Landbrugsminister, vilde han have gaaet lige saa skarpt imod det, ja endnu meget skarpere, end vi har gjort det i Dag. Det ærede Medlems Udtalelser den Gang var saa klare og tydelige, at der ikke var noget at tage fejl af. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse anføre et Par ganske korte Citater. Det ærede Medlem udtalte, da vi havde kritiseret, at Banker og Sparekasser skulde skaffe Sikkerhed:

„Ja det er rimeligt, at de maa forlange en Kaution, og det vilde selvfølgelig have været lettere, hvis Staten sagde: Det bryder vi os ikke om, vi tager hele Risikoen eller de to Trediedele, det vilde jo lette stærkt — det skal jeg indrømme —, men saa er det ogsaa, vi kommer ind paa noget ganske uoverskueligt med Hensyn til Risikoen.“

Det er netop dette, som det Lovforslag, vi her behandler, ikke tager Hensyn til, her tager Staten hele Risikoen, uden Kaution fra nogen Side, og derved er det, at vi efter det ærede Medlems Udtalelser som Landbrugsminister kommer ud i noget uoverskueligt med Hensyn til Risikoen;